

Nejet var befolkningens nej, som vi har diskuteret det, og derfor kan jeg heller ikke skrive under på, at et ja ville have ramt de svageste, ellers ville jeg aldrig have argumenteret for et ja. Men lad nu det ligge, lad os i stedet for gå til sagen gennem fornuftige, fleksible forhandlinger og drøftelser, og det vil jeg som sagt gerne invitere til.

Hr. Jann Sjursen nævnte børne- og familiepolitikken og ældreomsorgen, og må jeg om klippekorttankegangen sige, at den enkelte kommune – vil jeg godt understrege – har pligt til at levere den hjemmehjælp, som den ældre er visiteret til. Det er kommunens ansvar, og det skal kommunen leve op til. Jeg mener derfor ikke, at vi skal acceptere, at de ældre skal til at kontakte nogle andre og ikke får den hjælp, som de står og har brug for her og nu.

Min bekymring over klippekorttankegangen er med andre ord, at vi risikerer, at det bliver en omvej, og vi risikerer, at der bliver et mindre pres på kommunerne til at levere den hjemmehjælp, der rent faktisk skal leveres i henhold til de aftaler, vi har. Vi risikerer at gøre det vanskeligere at fastholde kommunerne på deres forpligtelser over for vores ældre.

Men ellers: Indbydelse til politiske forhandlinger med åbent sind.

Hr. Kim Behnke fra Frihed 2000 gav gode råd om Nice. Jeg ved, at hr. Kim Behnke også vil deltage i mødeaktiviteterne om ganske kort tid.

Så vil jeg gerne sige tak til to forfriskende indlæg fra Det Liberale Højre, det var virkelig gode indlæg. Jeg takker hr. Mogens Andreasen og fru Inge Refshauge.

Til hr. Mogens Andreasen vil jeg sige, at jeg har noteret mig de betragtninger, der blev gjort om trafikken. Jeg skal videregive dem til min trafikminister. Jeg vil også sige tak for bemærkningerne vedrørende finanslovpølslægget. Det vidner om stor ansvarlighed, og jeg respekterer de betragtninger, der blev gjort også om erhvervslivets situation.

Og til fru Inge Refshauge: Også tak for det personlige og sociale engagement, som lyste ud af fru Inge Refshauges indlæg – dels om det personlige tillæg til pensionisterne, som vi skal arbejde med og have udmøntet, dels vedrørende fleksibiliteten i hjemmehjælpen og dels vedrørende fru Inge Refshauges engagement i førtidspensionsspørgsmålet. Og så vil jeg også tage stemmen om en vis forsigtighed i relation til kontanthjælpsmodtagerne, sådan som det blev understreget, til mig.

Hr. Frank Dahlgaard havde interessante betragtninger om euroen og dollaren. De var ikke nye og derfor måske heller ikke så interessante alligevel. Jeg glæder mig til den dag, hvor hr. Frank Dahlgaard vil notere sig, at eurokursen er stigende i forhold til dollaren, så bliver det en meget, meget spændende diskussion, vi får.

Alt i alt vil jeg gerne sige tak for en god debat og tage den som et positivt udtryk for, at vi nu går ind med realistiske og gode ambitioner om samarbejde, både på finanslovområdet, på det videre lovområde og på det europæiske område.

**Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):**

Inden vi går videre i debatten, skal jeg gøre opmærksom på, at her efter ministrenes besvarelser vil resten af debatten blive administreret på sædvanlig vis. Det vil bl.a. indebære, at der vil være mulighed for korte bemærkninger fra andre end ordførerne.

Og til de korte bemærkninger til ministrenes besvarelser har jeg foreløbig to: Hr. Óli Breckmann og hr. Kristian Thulesen Dahl.

Og til ordførernes anden runde har jeg så fru Ulla Tørnæs, hr. Keld Albrechtsen og hr. Thulesen Dahl.

Så først korte bemærkninger. Hr. Óli Breckmann.

(Kort bemærkning).

**Óli Breckmann (KF):**

Udenrigsministeren var så venlig at berøre den episode, som har fundet sted mellem landsstyret og udenrigsministeren omkring en forespørgsel fra landsstyret til Partnership for Peace om, hvorvidt det var muligt, at Færøerne på et tidspunkt kunne opnå medlemskab. Der fik landsstyret så at vide af udenrigsministeren, at det kunne man ikke, fordi Færøerne ikke råde over væbnede styrker. Så opstod altså tvivlsspørgsmålet om, hvorvidt det var et krav til et ansøgerland, at det skulle råde over væbnede styrker for at kunne blive medlem af Pfp, og dér var så lidt konflikt.

Vi fik det aldrig at vide. Jeg og hr. Jóannes Eidesgaard spurgte nemlig udenrigsministeren, om det var et formelt ansøgerkrav, og det fik vi så ikke at vide, men derimod, at det var en naturlig forudsætning for et medlemsland, at det radede over militære styrker. Derfor nævnte jeg nemlig i dag, at Island er medlem. Island råder ikke over militære styrker, og derfor skulle der være en mulighed for på et senere tidspunkt, at